

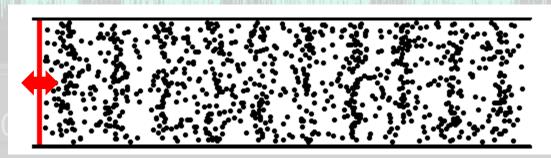
Popis mechanického vlnění Fyzikální vlastnosti zvuku

Definice

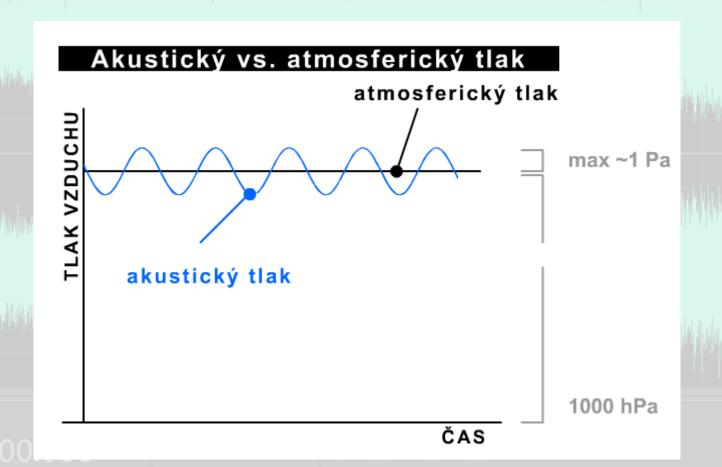
- Zvuk je mechanické vlnění, které se šíří pomocí pružného média. Nešíří se ve vakuu.
- podmínkou vzniku zvuku je nějaký pohyb
- nejde o pohyb molekul, ale o změny tlaku
- · když se částice přiblíží, vzniká lokální zvýšení tlaku
- vzduch je systém hustšího a řidšího tlaku

ZVUK

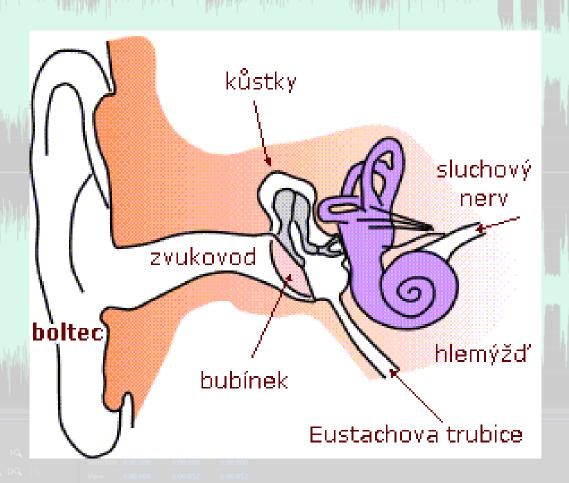
- Sluchový orgán je třeba dráždit periodickými změnami, jednorázová změna tlaku nestačí
- Jsou-li změny příliš pomalé nebo naopak velmi rychlé, tak je neregistrujeme
- Rozsah ucha je cca 16 Hz–20 kHz
- Nejcitlivější je ucho na frekvence 2–4 kHz (řeč)
- Frekvence nad 20 kHz nazýváme ultrazvuk
- Velmi nízké frekvence nazýváme infrazvuk

ZVUK

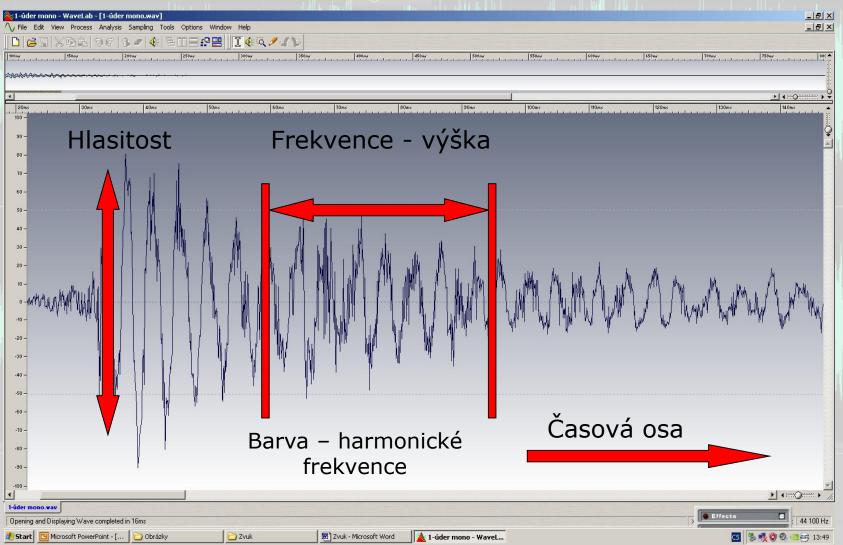
LIDSKÉ UCHO

indow <u>H</u>elp

Grafické znázornění zvuku

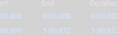

- Perioda/Frekvence (výška)
- Barva (podíl harmonických frekvencí)
- Intenzita (hlasitost)

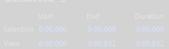

- perioda trvání jednoho cyklu vlny
 - značka: T
 - jednotka: sekunda

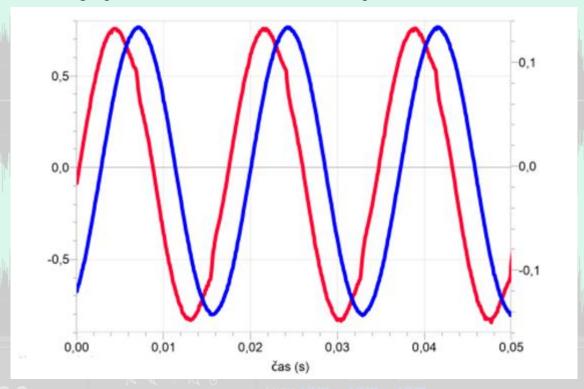

- frekvence převrácená hodnota periody
- říká, kolik period se vejde do 1 s
 - značka: f
 - jednotka: Hertz
 - f = 1/T

 oktáva má 12 půltónů (= ST / semitone) = 2f (to znamená, že tón o oktávu výše má 2× vyšší frekvenci)

- amplituda vyjadřuje sílu zvuku (jak moc se zdroj vychyluje z rovnovážné polohy)
 - maximální amplituda
 - rozkmit ("peak-to-peak")
 - amplituda neříká nic o tom, jak se zvuk vnímá (max. amplituda může být stejná, ale časem se zmenšuje × zůstává stejná)
 - efektivní amplituda (angl. rms = "root mean square") zprůměrovaná síla → lepší popis

• fáze, fázový posun – nevnímají se

obě křivky jsou fázově posunuty, ale mají shodnou periodu/frekvenci, sluchem je nerozlišíme

- rychlost zvuku (c)
 - je vlastností média
 - základní hodnota pro vzduch c = 330 m/s v 0°C v 0 m n. m. (přibližně milionkrát pomalejší než světlo)
 - v normálním prostředí asi 340 m/s
 - ve vokálním traktu asi 350 m/s (v héliu ještě rychleji)
 - v kapalných látkách rychleji
 - · v pevných látkách nejrychleji

- vlnová délka říká, jak dlouhá je perioda
 - $\lambda = c * T$
 - frekvence udává, kolik vln se v sekundě nachází na délce 340 m
 - např. struna na houslích odpovídá polovině vlnové délky (1/2 λ), stejně se pohybují hlasivky

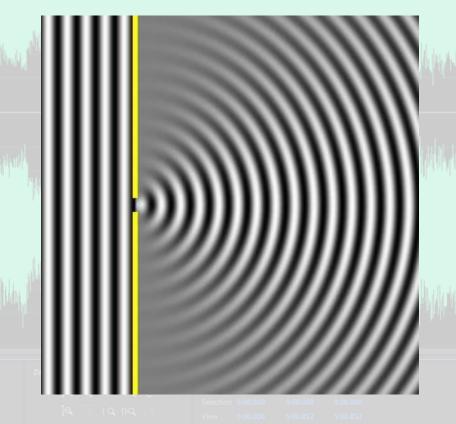
Šíření zvuku v prostoru

- Ve volném vzduchu se zvuk šíří od zdroje volně všemi směry dle Huygensova principu
- Je-li zdroj zvuku malý, mají vlnoplochy tvar koule
- Je-li zdroj zvuku například rozměrná deska, jsou vlnoplochy rovinné
 - za rovinné plochy považujeme i plochy od zdroje vzdálené, kdy je poloměr "koule" tak velký, že její výseč můžeme pokládat za rovinnou plochu
- vlnoplocha plocha, kam dorazí zvuková vlna
 - body na jejím povrchu kmitají se shodnou fází

Huygensův princip

- zvuk se od zdroje šíří všemi směry stejně rychle
- každý bod vlnoplochy je zdrojem elementárního vlnění
- všechny body se vyruší a vzniká nová vlnoplocha
- modeluje zvuk přes překážky a kolem nich
 - protihlukové zábrany: vysoká frekvence se šíří jen nahoru (dole je stín), nízká i dolů za překážku
- zvukový stín kam za překážkou nepronikne zvuk

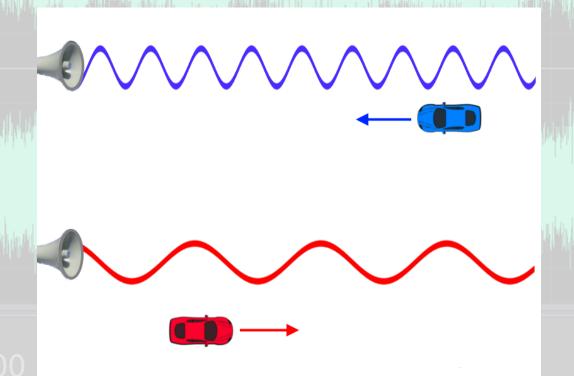
Huygensův princip

Dopplerův jev

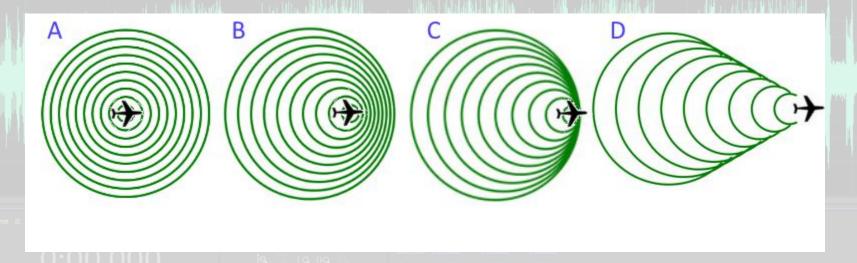
- je změna vlnové délky způsobená pohybem zdroje zvuku
- síla zvuku závisí na poloze zdroje a pozorovatele
- když stojí dva posluchači na různých stranách zdroje, slyší stejně
- když dva posluchači stojí a zdroj mezi nimi se pohybuje směrem k jednomu z nich, ten slyší silněji a vyšší tóny

Dopplerův jev

Dopplerův jev

 pokud rychlost zdroje (letadlo, pistole, bič) překročí rychlost zvuku, šíří se vlny až za ním → "obaly" vln se sečtou a až dorazí k posluchači, ten slyší akustický třesk (projde jím Machova linie)

Druhy vlnění

- Postupné vlnění
 - podélné např. zvukové vlnění
 - příčné např. kámen hozený do vody
- Stojaté vlnění
 - podélné dechové nástroje, vokální trakt
 - příčné strunné nástroje
 - kmitny místa, která kmitají s maximální amplitudou
 - uzly místa, která se zdánlivě nehýbou

Základní formy zvuku

kvaziperiodický zvuk

- sonory a vokály
- není zcela periodický

frikce

- šumové hlásky vznikající přiblížením artikulačních orgánů a následnou turbulencí
- náhodné kmitání
- např. exploze

němá forma

- často obsahuje jisté nezřetelné složky
- v závěrových fázích exploziv (na závěr pak frikce)
- superpozice dvou forem (např. kvaziperiodická a frikce)

Periodické vlny

Fourierův teorém

- vznik v napoleonské době
- zabývá se rozkladem vlny na jednodušší
- "všechny periodické vlny můžeme rozložit na nekonečný počet složek, všechny jsou SIN a COS vlny o různé frekvenci a fázi"
- složky jsou v harmonickém vztahu představují celočíselné násobky té nejnižší

Periodické vlny

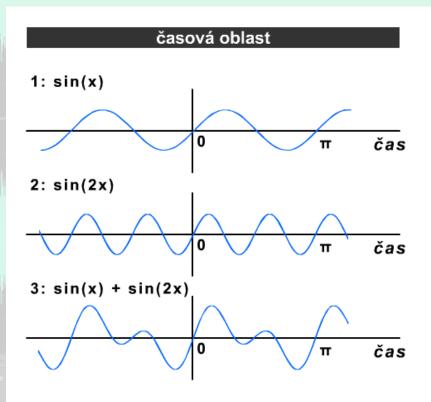
Fourierův teorém

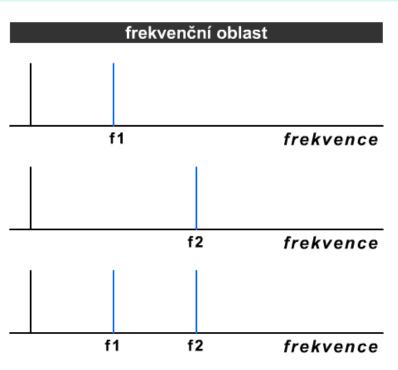
- nejnižší složka = základní frekvence (f0 = H1)
 - ucho je schopné doplnit si základní frekvenci, i když ve zvuku z nějakého důvodu chybí
- ostatní = vyšší harmonické složky (= alikvóty = H2, H3, ...)
- základní frekvence je zároveň i frekvencí opakování celé vlny, vyšší odpovídají členění a tvaru vlny
- Příklad: $f0 = 240 \text{ Hz} \rightarrow H2 = 480 \text{ Hz}$, H3 = 720 Hz

Periodické vlny

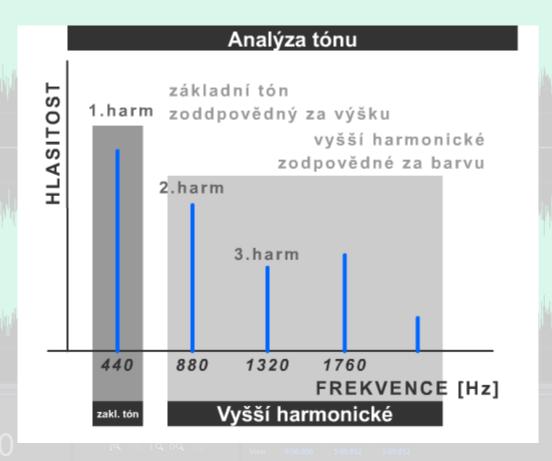
- skládání vln = prostý součet jejich amplitud
- složený tón vzniká pouze tehdy, když se skládají vlny různých frekvencí
 - když se skládají vlny stejné frekvence, má výsledná vlna stejnou frekvenci, i když třeba posunutou
- podle toho, kolik má perioda vrcholků, tolikátou má vyšší frekvenci (f0 + H2 → 2 vrcholky, f0 + H5 → 5 vrcholků) → lze určit jen v případě dvou složek

Skládání vln

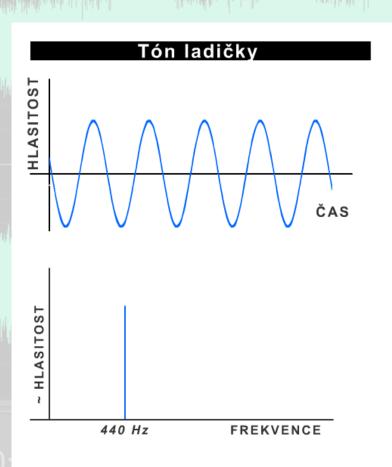

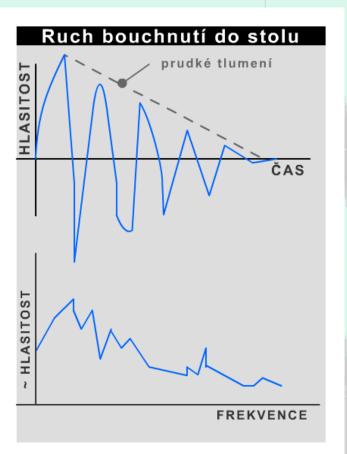
Analýza tónu

komorní "a" (440 Hz) u piana

Průběh zvuku v čase

Druhy vln

- sinusová vlna
- obdélníková vlna
 - · obsahuje jen liché harmonické
 - f0 = 1, H3 = 1/3, H5 = 1/5 atd.
 - spektrální sklon: -6 dB na oktávu

trojúhelníková vlna

- jen liché harmonické
- f0 = 1, H3 = 1/9, H5 = 1/25 atd.
- spektrální sklon: -12 dB na oktávu

Druhy vln

- pilová vlna
 - jako obdélníková, ale má i sudé harmonické
- kvaziperiodický zvuk
 - kreslí se spíš se spektrální obálkou, ne čárovým grafem
- bílý šum
 - rovné spektrum, všechny frekvence zastoupeny stejně
- průměrný spektrální sklon lidské řeči je -6 dB na oktávu

Zvukové spektrum

čárové spektrum

- pro periodické zvuky
- ukazuje, jaké frekvence se ve zvuku vyskytují a jakou mají amplitudu

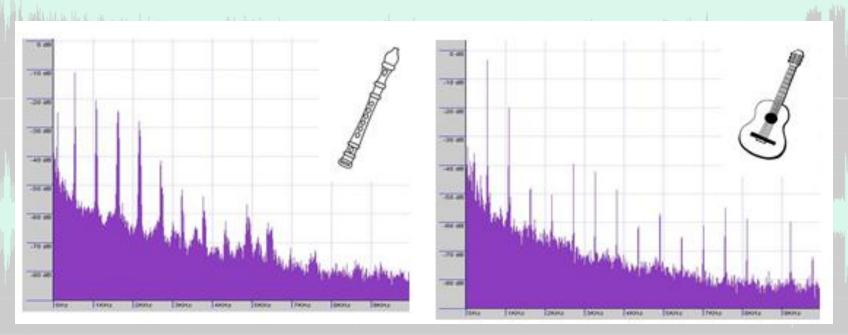
spojité spektrum

- je ohraničeno "spektrální obálkou"
- např. spektrum bílého šumu by byla vodorovná přímka (obsahuje všechny frekvence, všechny mají stejnou amplitudu)
- nezobrazuje fázový posun = výhoda, protože lidské ucho fázový posun nevnímá

Mindow Help

Zvukové spektrum

periodický zvuk

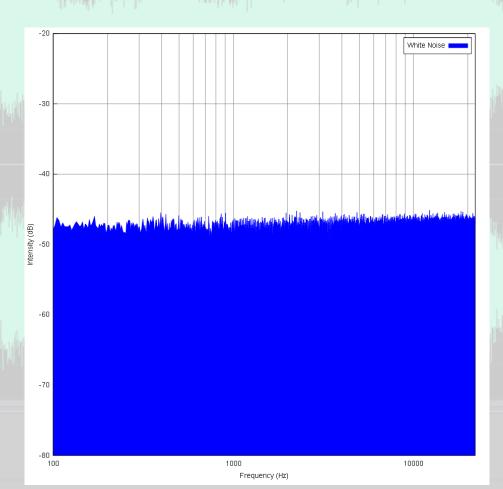
0:00.000

Start End Duration
election 0.00.000 0.00.000 0.00.000
few 0.00.000 5.00.852 5.00.852

Zvukové spektrum

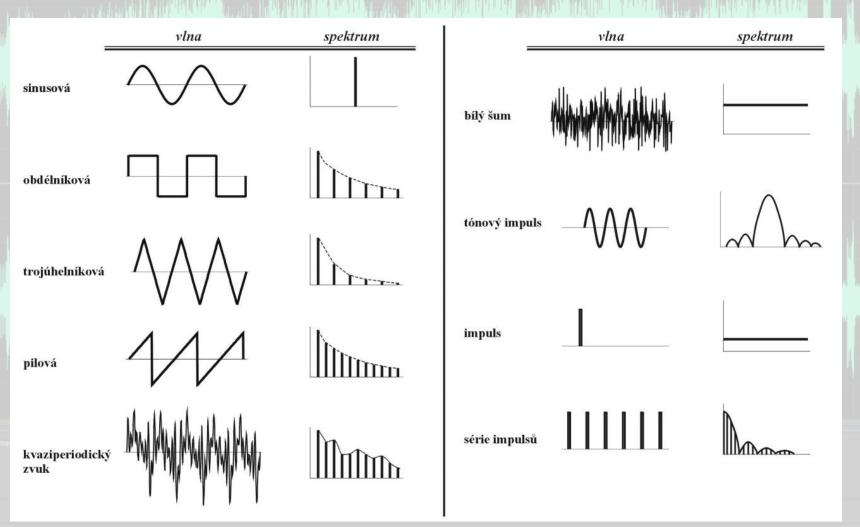
• bílý šum

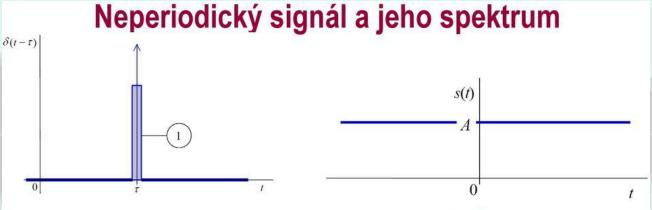
Zvukové spektrum

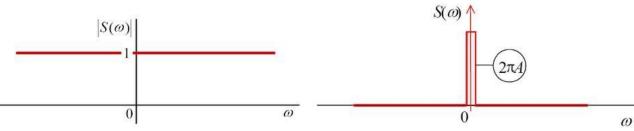
 náhlá změna ve zvuku znamená přidání okolních frekvencí – delší zvuk má ostré hrany (v grafu má špičku uprostřed), krátký zvuk přibírá i okolní frekvence a je "do obloučku" (v grafu je uprostřed kulatý kopeček). Spektrum krátkého impulsu vypadá jako vodorovná přímka (zní jako když praskne jiskra ze statické elektřiny)

Tvar vlny a zvukové spektrum

Zvukové spektrum

Spektrum neperiodického signálu je spojité. Extrémní případy představují jednotkový impulz (nekonečně krátkou dobu trvající pulz s plochou = 1), který má rovnoměrné spojité spektrum, jsou v něm obsaženy všechny frekvence. Stejnosměrný signál má jednotkové spektrum s hodnotou v nule, ss napětí – nulová frekvence.

Zdroje

- ff.cuni.cz
- archiv autora
- wikiskripta.eu
- telotone.cz 2008 a 2011